

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

14 ינואר 2008

לכבוד

רפ"ק ששי רגב

היחידה לחקירת פשעים חמורים

מנהלת ההגירה

באמצעות פקס. 08-9189424

דחוף!

שלום רב,

הנדון: בקשה להעברת קורבן עבדות למקלט "מעגן" - נאליצה ס', אזרחית הודו, מס' זרבו

E2498718

המבקשת הינה אזרחית הודו, קורבן החזקה בתנאי עבדות, כהגדרתו של מונח זה בסעיף 375 לחוק העונשין התשל"ז-1977. המבקשת מוחזקת אצל מעסיקה ברמת השרון ומתעתדת להימלט מביתם מייד לאחר שתקבל את משכורתה, ביום 15/1/08. אבקש לאשר העברתה של מנישה למקלט ישירות מבית המעסיקים.

מרגע בו תעזוב את המקום בו היא כלואה ומבודדת, לא תהיה לנאליצה קורת גג. לנאליצה זקוקה כעת לסביבה תומכת ולשיקום, אותם תוכל למצוא במקלט. מנהלת המקלט, עו"ד רינת דוידוביץ', הביעה הסכמתה לקליטת האישה במקלט.

בטרם תעלה השאלה, אבהיר, כי בשלב זה, בו לנאליצה אינה אוטונומית ושרויה בתוך איום, היא אינה מוצאת כוחות להתלונן במשטרה על העבירות אשר נעברו כלפיה. עם זאת, לאור ניסיון העבר, ייתכן, כי בליווי סיוע משקם ולאחר תקופת רגיעה ומנוחה במקלט ("יתקופת הרחור"), תאזור בתוכה כוחות להגיש תלונה במשטרה.

כן, אבקש ליידע, כי במקביל הוגשה בקשה למשרד הפנים למתן אשרת שהיה פתוחה מסוג ב/1, ובקשת העברה למקלט הועברה גם לרפ"ק רענן כספי מהמטה הארצי.

קורות המבקשת

נאליצה ס', בת 31, תושבת מומביי שבהודו, נשואה, אמא לשני ילדים בגילאי 10 ושלוש. מנישה התגוררה עם 18 בני משפחת בעלה בבית אחד והתפרנסה מעבודה במפעל. לנאליצה ובעלה ביקשו לקנות בית מגורים נפרד למשפחתם ודרך חברת כח אדם מקומית הוצע לנאליצה לנסוע לעבוד בישראל בענף הסיעוד. מנישה הגיעה לישראל בתחילת חודש יוני 2007, עם רישיון עבודה מסוג ב/1 בסיעוד למעסיקה ברעננה. לאחר שבוע עבודה פנה בעלה של המעסיקה לסוכנות כח האדם וביקש עובדת אחרת, בטענה ש"נאליצה" "קטנה" פיזית בכדי לטפל באשתו, ונאליצה פוטר.

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

אותה סוכנות כח אדם אמרה לאלצה כי ימצא עבורה מעסיק חדש וכי עליה לחמתין. באמצעות סוכנות כח אדם אחרת נמצאה למנישה עבודה כמטפלת בארבעה ילדים ברמת השרון. לשאלתה, האם מדובר בעבודה עם אשרה בצידה נענתה כי לאתר תקופת מבחן של עשרה ימים תקבל אשרה. כאשר הגיעה לבית מעסיקתה החדשה ברמת השרון הקשתה לאלצה ושאלה האם תקבל אשרה לטיפול בילדים ונענתה כי האשרה תינתן לבעלה בשל היותו סובל מבעיות בליבו וכך תוכל להשאר לטפל בילדים.

בחלוף הימים לא קיבלה לאלצה רישיון עבודה, אך כיוון שלא היה לה לאן ללכת וחששה כי לא תימצא עבורה עבודה נוספת העדיפה להאמין כי האשרה תגיע ולהמתין.

ההחזקה בתנאי עבודה

בבית המעסיקה התגוררו שמונה בני משפחה: המעסיקה ובעלה, הוריה של המעסיקה וארבעה תינוקות (שני זוגות תאומים, בני שנתיים ובני שבעה חודשים). על מנת להוטל לטפל בתינוקות ובנוסף הוטלו עליה כל עבודות הבית השוטפות וסיוע להורים. לאלצה, עבדה כל יום משך 16 שעות, מהשעה 6:00 בבוקר ועד 22:00 בלילה. על לאלצה נאסר לצאת מהבית משך שבעת החודשים בהם עבדה וכשהח"מ פגשה בה לא ידעה לאלצה את הכתובת בה היא מועסקת. לא ניתנו לה ימי חופשה כלל ונאסר עליה לצאת להתפלל בכנסיה. על לאלצה נאסר לענות לטלפונים וכן נאסר עליה לפגוש בחברים. לאלצה נאלצה לקבל אישור ממעסיקתה כאשר ביקשה להתקלח, לעשות את צרכיה ולאכול. מדי יום הוקצו לאלצה 20 דקות, בהן היה עליה להתקלח, לכבס את בגדיה ביד (שכן נאסר עליה להשתמש במכונת הכביסה) ולנוח מעט, מה שלא היה סיפק בידיה לעשות, עקב סד הזמנים הדוחק ביותר. על העסקתה קיבלה מנישה שכר של \$800 ועוד \$50 על ימי א', אשר נשלח ישירות על ידי המעסיקה למשפחתה בהודו.

לפני כחודש הרגישה לאלצה כי אינה יכולה לסבול עוד את כלילאתה בבית ואת שעות העבודה המתישות ללא מנוחה. כאשר גילתה את אשר על ליבה למעסיקתה וציינה כי נוסף על כל זאת שהותה בישראל היא ללא אשרה, חמתה של המעסיקה בערה בה ותוך צעקות רמות הבהירה לה כי לא תוכל לעזוב וכי הדרכון ימשיך להיות מעוכב אצלה ובלעדיו תגורש באופן מיידי. לאלצה, אשר הבינה כי תמשיך להיות שפחה חרופה, נשברה ובכתה. בעלה של המעסיקה ניסה להרגיע אותה באומרו כי "אנחנו משוגעת" וכי עליה להיות "טובה" ולהמתין. ואכן, כעבור עשרה ימים, כאשר המעסיקה ראתה כי לאלצה עובדת ללא הפסקה ואינה מתכוונת להימלט, קבלה לאלצה את דרכונה בחזרה בתיווך בעלה של המעסיקה.

האונס וההפלה

כאמור, על לאלצה נאסר להפגש עם חברים הן בבית והן מחוצה לו. עם זאת, היא הצליחה לשמור על קשר טלפוני עם מספר מכרים מהקהילה ההודית. אחד מהם ביקש להפגש עימה, אך כיוון שנאסר עליה הדבר סירבה. באתר הערבים בהם יצאו בני המשפחה לבילוי התקשר אליה אותו מכר ושאל האם יוכל לבקרה. לאלצה אמנם חששה עד מאד מלהמרות את צו מעסיקתה, אך בדידותה הממושכת ורצונה לשתף מישהו בקורותיה הכריעו אותה והמכר הוזמן לבית המעסיקים.

את אותו "ביקור" הייתה מעדיפה לאלצה לשכות, שכן המכר כפה עצמו עליה ואנס אותה. משהבינה לאלצה כי אותו אדם מעוניין לקיים עימה יחסי מין ציינה בפניו שהם אך ידידים וכי היא אישה נשואה ואינה

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

מעוניינת לקיים עימו יחסי מין, ובקשה ממנו לארח לה לחברה בשיחה בלבד. תחנננה לא עזרו. כתוצאה מאותו לילה טראומתי נכנסה מנישה להריון. אחד ממכריה בקהילה היהודית, לי גילתה את דבר ההיריון, תיווך בינה לבין סטודנטית לרפואה אותה הכיר. אותה סטודנטית שוחחה עם נאלינה. ובעקבות השיחה פנתה לעמותת "רופאים לזכויות אדם" (להלן – "רל"א"). רל"א פנו אל הח"מ ויידעו אותה על כך שיש חשש שמדובר בקורבן סחר וכי יש אפשרות להפגש עימה כאשר תצא לבדיקות רפואיות.

הראיון של הח"מ עם נאלינה התקיים בתנאי פרטיות במשרדי רל"א, בשפה האנגלית אותה דוברת נאלינה היטב, ותורגם סימולטנית לעברית על ידי הח"מ. בתום הראיון ביקשה נאלינה להמתין לקבלת משכורתה ואז לעזוב את המעסיקה. נאלינה בקשה כי נבוא פיזית להוציאה מהבית בשל החשש כי מעסיקתה לא תאפשר לה לעזוב.

עברה את ההפלה בליווי מתנדבת רל"א, כשמעסיקתה אינה יודעת במה דברים אמורים. על מתנדבת רל"א הוטלה המשימה לשכנע את המעסיקה כי ישנה חשיבות לכך. נאלינה תצא לביקור רופא, שכן המעסיקה התנגדה לכך. לדבריה, נאלינה ספרה לה כי היה עליה להחליף את בגדי ארבעת הילדים תמש פעמים ביום, ללא תלות האם יש צורך אובייקטיבי בכך וכן, נאסר על נאלינה לכבס את בגדיה ובגדי התינוקות במכונת הכביסה אלא ביד בלבד, ללא כל הסבר. זאת ועוד, גם הילדים היו כלואים כל היום בין ארבע קירות ורק לעתים נדירות הותר להם לצאת.

בתום הבדיקות אשר עברה נאלינה החזירה אותה מתנדבת רל"א לבית מעסיקתה והסבירה למעסיקה כי על נאלינה לעבור טיפול רפואי להוצאת פוליפ. כאמור, נאלינה לא רצתה שהמעסיקה תדע שעליה לעבור הפלה, שכן הדבר יסגיר את העובדה שנפגשה עם מישהו, על אף האיסור החמור ליצור קשר עם אנשים. המעסיקה ביררה עם הנציגה האם תיאלץ לאפשר לנאלינה לנוח באותו היום. כעבור כשבוע עברה נאלינה את ההפלה בבית החולים איכילוב בליווייה של מתנדבת רל"א.

משיחה שקיימה אתמול הח"מ עם נאלינה עלתה מצוקה קשה. נאלינה ספרה, כי הינה שרויה בדיכאון, תשושה, כל גופה כואב ואין לה אדם להתמך בו וכי היא מבקשת לקבל "אשרה טובה", כזאת, אשר להגדרתה, תאפשר לה "לצאת מהבית לפעמים וגם לנוח קצת כי איני יכולה עוד".

אבקש לאשר בקשה זו בדחיפות על מנת שלא להותיר את המבקשת ללא קורת גג וללא תמיכה ושיקום.

בברכה,

עדי וילינגר, עו"ד

המחלקה המשפטית

העתק

עו"ד רחל גרשוני, המתאמת הבין משרדית במאבק בסחר בבני אדם, באמצעות פקס. 02-6467930

עו"ד רינת דוידוביץ, מנהלת מקלט מעגן, באמצעות פקס. 03-6020970